

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 89

16 Ἰουλίου 2002

Πρόταση ζωῆς, ἡ πρόταση χλιδῆς;

διευκρίνιστη μέσα μου ἡ ἀπορία. Αὐτό, πού παρακολουθοῦμε νά διαφημίζεται καί νά ἐμφανίζεται σάν σύγχρονη, προηγμένη πρόταση ζωῆς, εἶναι πραγματική εἰσφορά στήν πρόοδο; Γνήσια ἀνταπόκριση στήν ἐναγώνια ἀναζήτηση ὅλων μας, γιά βελτίωση τῇ ποιότητας τοῦ πολιτισμοῦ μας καί ἐμπλουτισμό τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας μέ ἐξευγενισμένα ὁράματα καί μέ ἀδιαμφισβήτητο ἦθος; Ἡ ἀποτελεῖ, ἀπλῶς, μιὰ πρόσθετη πρόταση χλιδῆς; Ὑποταγή στίς ἀπαιτήσεις τῶν οἰκονομικῶν ὑπερκολοσσῶν καί συντονισμό στή διαλεκτική τῆς ὑπερκατανάλωσης; Εἶναι βηματισμός, ἀποφασιστικός καί ἀποδοτικός πρὸς τὴν ἀνθοφορία τοῦ πνεύματος καί πρὸς τὴν καρποφορία τῶν χαρισμάτων καί τῶν δυνατοτήτων, πού χάρισε ὁ Δημιουργὸς στὸν ἄνθρωπο; Ἡ εἶναι συνταγή γιά καλλιέργεια τῆς ἀκόρεστης γεύσης καί ἐξωραϊσμένη προπαγάνδα, γιά ὑπέρμετρη κατασπατάληση τῶν ἀγαθῶν, πού ἐξαντλεῖ τό βαλάντιο τοῦ φτωχοῦ καί ὑπερφορτώνει τὰ ταμεῖα τῆς δυναστικῆς, οἰκονομικῆς, ὀλιγαρχίας;

Ἀποτελεῖ κοινὸ τρόπο ἡ μονομέρεια καί ἡ ἀνεπάρκεια τῆς συνθηματολογίας. Ὅλοι ὅσοι ἐμφανίζονται στή δημοσίᾳ τῆς πληροφόρη-

σης καί τῆς διαφήμισης, ἐπικεντρώνουν τίς ἐπαγγελίες τους στή βελτίωση τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καί στήν ἐξασφάλιση τοῦ δικαιώματος τῆς μετοχῆς στό παιχνίδι τῆς ἀέναης κατανάλωσης. Στό τρίπτυχο τῆς ἀγορᾶς, τῆς δοκιμῆς καί τῆς ἀχρήστευσης. Ἡ ὑπόσχεση εἶναι, πῶς θά φτάσει στιγμή, πού, ὅλοι οἱ ἑταῖροι τῆς πολιτιστικῆς λέσχης, θά χαίρονται ὅχι τά ἴδια τά ὑλικά ἀγαθά, μέσα στή διαδικασία τῆς ἰσορροπῆς χρήσης, ἀλλά τήν τεχνική τῆς ἀπόκτησης καί τῆς ἀπόρριψης.

Τό παράξενο εἶναι, πῶς αὐτή ἡ διαδικασία, πού μεθοδεύεται καί διασφηνίζεται ἀπό τά κέντρα ἀποφάσεων τῆς ἄψυχης καί ἀπάνθρωπης οἰκονομικῆς μηχανῆς, λανσάρεται μέ τή λεζάντα τῆς πολιτιστικῆς ἀνάπλασης καί ἀναβάθμισης. Ὅταν καταναλώνουμε, γινόμαστε περισσότερο πολιτισμένοι!! Ἐξευγενισμένες προσωπικότητες!! Ἀνεβάζουμε τό δείκτη νοημοσύνης μας καί δημιουργικότητας καί πλάθουμε ἀθάνατα ἔργα ἔμπνευσης καί λεπτοουργίας.

Ωστόσο, παράλληλα μέ τήν ψευδαίσθηση τῆς βελτίωσης τῆς ζωῆς μέσα στόν πυρετό τῆς κατανάλωσης, βαραίνει τήν ψυχή μας καί ἡ ἀνία τοῦ κορεσμοῦ. Ἐνα αἶσθημα κόρου, ὑπερφόρτωσης καί τοῦ στομαχιοῦ μας καί τῆς ὄρασης καί τῆς ἀκοῆς, μᾶς κάνουν νά ἀποστρέφουμε τό βλέμμα πρός τή διαφήμιση καί νά διπλωνόμαστε στόν προβληματισμό καί στήν κόπωση. Αὐτό εἶναι τό νόημα τῆς ζωῆς; Ἐκεῖ ἐξαντλεῖται ἡ εὐτυχία; Ἡ χλιδὴ εἶναι ὁ ἔσχατος στόχος; Ἡ πληρότητα καί ἡ καταξίωση; Δέν ὑπάρχει ἄλλο ὄραμα, πού νά γεμίζει τήν ψυχὴ καί νά ἐξασφαλίζει τήν ἱκανοποίηση τοῦ μέσα κόσμου; Δέν ὑπάρχει ἡ μεθυστική εὐτυχία τῆς κοινωνίας μέ τόν οὐρανό καί τό καταστάλαγμα τῆς χαρᾶς, πού ἀφήνει ἡ οἰκοδομή τῆς ἀνθρώπινης ἐπικοινωνίας στό κλίμα τοῦ σεβασμοῦ τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ καί τῆς θυσιαστικῆς καλλιέργειας τῆς ἀγάπης;

Οσο περιορίζουμε τό πεδίο ὁρατότητας καί ἔρευνας, ὅσο ἐγκλωβίζουμε τήν ψυχὴ καί τίς ἀνησυχίες της στό «φάγωμεν καί πίωμεν, αὖριον γάρ ἀποθνήσκομεν» (Α΄ Κορινθ. ιε' 32), δέν ἀναβαθμίζουμε τή ζωὴ καί δέν καταξιώνουμε τήν προσωπικότητά μας. Ἀπλά, βελτιώνουμε τίς «βοσκηματώδεις» συνθήκες καί, τελικά, ἀποχαυνώνουμε τόν ἑαυτό μας.

“Ενοχη πλοκή

Αέ θά φωτίσει τό μυστήριο καί δέ θά λύσει τό αἴνιγμα ἐκεῖνος, πού θά μείνει στήν τελευταία συνταρακτική ἔκρηξη τοῦ σκανδάλου Μπεζενίτη. Στήν ἀποκάλυψη καί τήν κυκλοφορία τῶν χυδαίων μαγνητο-

ταινιών, πού δημοσιοποιοῦν τήν ἄκρατη διαστροφική του ἰδιαιτερότητα. Καί στήν ἐπιλήψιμη, ἐναγώνια καί ἀναποτελεσματική προσπάθεια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου νά καλύψει τό σκάνδαλο, γιά νά περισώσει τά καταβρωμισμένα ράκη τῆς ὑπόληψης τοῦ καρδιακοῦ φίλου καί στενοῦ συνεργάτη του.

Ὁ πεισματικός ἀγώνας τοῦ προκαθήμενου ὑπέρ τοῦ σοδομίτη, πού ἐκδιπλώθηκε, προκλητικός καί, κατ' ἀρχήν, ἀνεξήγητος, κατά τή συνεδρία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 31ης Μαΐου, εἶναι στοιχεῖο τῆς ταυτότητάς του. Ἀποκαλύπτει τίς φιλίες του καί τίς προτιμήσεις του. Ἀλλά δέν εἶναι τό μόνο, πού δηλοποιεῖ τούς ἀρχιεπισκοπικούς προσανατολισμούς. Στή στήλη τῶν ἰδιοτυπιῶν του, πού ψηλαφοῦνται καί καταμετροῦνται στή μακροχρόνια πλοκή τῆς φιλικῆς σχέσης καί στόν τρόπο ἐξυπηρέτησης τῆς ἐπικοινωνίας μέ τό νοσταλγό καί ἐργάτη τοῦ διά-

στροφου ἔρωτα, ἔχουν καταχωρηθεῖ καί ἄλλες ἐνδείξεις. Ἰδιαίτερα ἐντυπωσιακές καί ἰδιαίτερα ἀποκαλυπτικές. Πού συμπληρώνουν τήν εἰκόνα. Καί πολλαπλασιάζουν τά ἐρωτηματικά.

Ὁ κ. Χριστόδουλος κόπτεται, σήμερα, νά μή περάσει ὁ Μπεζενίτης ἀπό Συνοδικό Δικαστήριο καί ὑποστῇ τίς συνέπειες, πού ὀρίζουν οἱ Ἱεροί Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί, στήν ἄνομη αὐτή διαπραγμάτευση, παίζει τό προσωπικό του κύρος. Τήν ἀρχιερατική του ἀξιοπρέπεια. Καί τό θρόνο του. Ἀντιμετωπίζει τό ἐνδεχόμενο καί τόν κίνδυνο νά βρεθεῖ ὁ ἴδιος ἔξω ἀπό τό θάλαμο πλοήγησης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους. Ὅμως, μέ τό ἴδιο πάθος, καί ἐντελῶς ἀνεξήγητα, πάλεψε, πρὶν ἀπό ὀκτώ χρόνια, νά ἐγκαταστήσει τόν Μπεζενίτη στή μητροπολιτική καθέδρα τῆς Ἀττικῆς. Τά ἔπαιξε καί τότε, ὅλα. Δέ λογάριασε τήν ἐκκλησιαστική εὐταξία. Δέν ὑπολόγισε τούς Ἱερούς Κανόνες τῶν Θεοφόρων Πατέρων μας. Δέ δίστασε ἀκόμα καί μπροστά στό ἐνδεχόμενο νά ἀποκαλυφθοῦν οἱ παρασκηνιακές διαβουλεύσεις του καί νά στιγματιστεῖ ὡς φίλος τῆς διαφθορᾶς. Ἐφτασε στήν ἔσχατη διολίσθηση, πού

είναι ἡ αὐτοαναίρεση. Κατά τίς ἀλυσιδωτές φάσεις τοῦ σκοτεινοῦ ἀγώνα του, ἀλλά καί κατά τίς δημόσιες δημηγορίες του, πρόδωσε τίς αὐτοδεσμεύσεις του, πού τίς εἶχε ἀναλάβει, ἐπίσημα καί δυναμικά, ὅταν κατέθετε στήν Τράπεζα τῶν Συνοδικῶν Διασκέψεων ὑπεύθυνη πρόταση καί τίς εἶχε δημοσιοποιήσει, σέ στιγμές σοβαρῆς κριτικῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν δρώμενων. Ἡ θερμότητα τῆς φιλίας του μέ τόν Παντελεήμονα Μπεζενίτη ἤ ἡ σκοπιμότητα, πού ὑπηρετοῦσε τόν ὑπερδιαγκωνισμό ὅλων τῶν νοσταλγῶν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, τόν δέσμευσαν σέ μιά παθιασμένη ὑποστήριξη τοῦ σχεδίου ἀναρρίχησης τοῦ «φίλου», ἀπό τήν πίσω πόρτα, στή Μητρόπολη τῆς Ἀττικῆς. Καί κατά τήν ἐπιχείρησή του αὐτή, τά ἰσοπέδωσε ὅλα. Ἐκτραχηλίστηκε σέ μιά ξέφρενη κούρσα παραβίασης τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν καί τῆς ἀποδεκτῆς, σέ παγκόσμια κλίμακα, νόμιμης διαχείρισης τοῦ δημόσιου λειτουργήματος, μέ μόνο στόχο νά δεῖ τόν Παντελεήμονα Μπεζενίτη «ποιμένα» τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τῆς Ἀττικῆς, κράχτη τῆς ὑποψηφιότητας Χριστόδουλου γιά τό θρόνο τῶν Ἀθηνῶν καί ψηφοφόρο στήν κάλπη τῆς ἐπικείμενης ἀρχιεπισκοπικῆς ἐκλογῆς.

Γιά νά γίνει πιό κατανοητό τό ἔγκλημα Χριστόδουλου, ἡ ἔνοχη εὐνοία του πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη καί ἡ ἀλυσίδα τῶν «ραδιοουργῶν» του, πού ἔφεραν στήν Ἀττική τόν προβληματικό ρασοφόρο, εἶναι ἀπαραίτητο νά φυλλομετρήσουμε τίς ἱστορικές σελίδες, πού διασώζουν τά

ἀδιάσειστα ντοκουμέντα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἐνάμιση μήνα πρὶν ἀπό τήν παρωδία τῆς ἐκλογῆς Μπεζενίτη καί πρὶν ἀκόμα οἱ Μητροπολίτες τῆς ὁμάδας τῆς «Χρυσοπηγῆς» χαράξουν σχεδίασμα μάχης καί ἐκστρατεύσουν γιά τήν προβολή καί ἀνάδειξη αὐτοῦ τοῦ προσώπου, ὁ κ. Χριστόδουλος, Μητροπολίτης τότε Δημητριάδος, ἔγραφε στόν τότε ὑφυπουργό Τύπου κ. Εὐάγγελο Βενιζέλο ἐκτενέστατη ἐπιστολή, μέ τήν ὁποία ὑπογράμμιζε ἐμφαντικά, ὅτι οἱ δύο Μητροπόλεις, Ἀττικῆς καί Λαρίσης, δέν εἶναι κενές, γιατί οἱ Μητροπολίτες τους δέν ἀπομακρύνθηκαν μέ νόμιμη διαδικασία. Καί ὑπογράμμιζε, ὅτι ἡ κίνηση γιά ἐκλογή ἄλλων Μητροπολιτῶν σ' αὐτές τίς ἐπαρχίες, «ἐντάσσεται εἰς ἐπιμελῶς ἐξυφανθέν σχέδιον ἀλώσεως τῶν πλασματικῶς θεωρουμένων ὡς ἐν χρεῖα διατελουσῶν Μητροπόλεων».

Μεταφέρω μερικά ἀποσπάσματα αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς:

«1. Ἡ ἐπίκλησις τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας δέν συνιστᾷ, ὡς γνωρίζετε, νόμιμον βάσιν ἐκδόσεως τῶν διαταγμάτων. Μετά δέ τήν γνωστήν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Σ.τ.Ε. ἡ ὅλη ὑπόθεσις προσλαμβάνει τόν χαρακτήρα νομοθετικοῦ πραξικοπήματος, τό ὁποῖον εἶναι βέβαιον, ὅτι θά προσβληθῇ καί θά ἀκυρωθῇ ἀπό τό Σ.τ.Ε., ἀφοῦ ὁμως, ἐν τῷ μεταξύ, θά ἔχει ἐνδεχομένως, προκαλέσει τετελεσμένα γεγονότα, πού θά περιπλέξουν τό ὅλον πρόβλημα, ἀντί νά τό ἐπιλύσουν.

2. Δέν θά πρέπει ἀσφαλῶς νά ἀγνοῇτε ὅτι ἡ κίνησίς σας αὐτή ἐντάσσεται εἰς ἐπιμελῶς ἐξυφανθέν σχέδιον

άλωσης των πλασματικώς θεωρηθ-
σομένων ως έν χρεία διατελουσών
Μητροπόλεων Ἀττικῆς καί Λαρίσης,
προκειμένου νά καταλάβουν αὐτάς
ὑποπτα πρόσωπα, κινούμενα εἰς τό
ἐκκλησιαστικόν παρασκήνιον, καί ἐνδι-
αφερόμενα νά προωθήσουν τίς προσ-
ωπικές των φιλοδοξίες...

3. Πέραν τούτων θά ὑπάρξη-νά
εἴσθε βέβαιος-καί ἐντός τῆς Ἱεραρχίας
διαφοροποιήσεις καί διαμάχη, διότι οἱ
Ἱεράρχες δέν εἶναι διατεθειμένοι νά
ἀποδεχθοῦν λύσεις, τίς ὁποῖες ἡ Ἱεραρ-
χία ὡς κατεστημένον διοικητικόν ὄρ-
γανον τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐγκρίνει καί
δέν ὑπαγορεύει. Σεῖς προχωρεῖτε
τώρα εἰς ρυθμίσεις τοῦ ἔκκλησιαστι-
κοῦ" παρά τίς περί μή ἐπεμβάσεώς σας
ρητές καί ἐπανειλημμένες διαβεβαιώ-
σεις, ἀλλά καί χωρίς νά ἔχετε ἐξα-
σφαλίσει τήν γνώμην τοῦλάχιστον τῆς
Ἱεραρχίας. Σᾶς ἀρκεῖ ἡ πίεσις πού ἁ-
σκεῖ ὁ Σεβ. Δωδώνης; Καί ποῖον αὐτός
ἐκπροσωπεῖ; Τό συνοδικόν σύστημα
διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας οὐδέ εἰς τόν
Ἀρχιεπίσκοπον ὡς μονάδα ἀναγνω-
ρίζει ρόλον ἐκφραστοῦ τῆς βουλήσεως
ὅλης τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς λοιπόν προ-
χωρεῖτε;...».

Πρέπει νά σημειωθεῖ καί νά ὑπο-
γραμμιστεῖ, ὅτι τή στάση αὐτή τῆς
μαχητικῆς ἀντίδρασης ἐναντίον τῆς
παρέμβασης τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ
(πού μεθοδεύτηκε μετά ἀπό πίεση τῆς
γνωστῆς κυρίας τῆς Ἐκάλης) γιά τήν
ἀπομάκρυνση τῶν δυό Μητροπολι-
τῶν, τοῦ μακαριστοῦ Λαρίσης Θεολό-
γου καί τοῦ Ἀττικῆς Νικοδήμου, δέν
τήν υἱοθέτησε μόνο ὁ Χριστόδουλος,
ἀλλά καί πολλοί ἄλλοι Μητροπολίτες.

Ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων Ἀμ-
βρόσιος, ἀπευθύνεται στίς 15 Ἀπρι-

λίου 1994 στόν τότε Πρόεδρο τῆς Δημο-
κρατίας Κωνσταντῖνο Καραμανλή καί
τοῦ λέει, ἀνάμεσα σέ ἄλλα:

«... Ἐξ ὅσων ἡμεῖς τοῦλάχιστον γνω-
ρίζομεν δέν ὑπάρχει τελεσίδικος Συνο-
δική Ἀπόφασις περί ἐπιβολῆς τοῦ ἐπι-
τιμίου τῆς "Ἀκοινωνησίας" εἰς τοὺς
τρεῖς Μητροπολίτας. Καί ὡς εἶναι
γνωστόν τά πρός Ὑμᾶς διαβιβαζόμενα
πρός ὑπογραφήν Διατάγματα θεμέ-
λιον ἔχουν τήν ἐπίκλησιν τῆς ποινῆς
τῆς "ἄκοινωνησίας". Αὐτό τό ὁποῖον
ἡμεῖς γνωρίζομεν εἶναι ὅτι ἡ Διαρκῆς
Ἱερά Σύνοδος τῆς προλαβούσης Συν-
οδικῆς περιόδου ἐπενόησε καί ἐξηγ-
γεῖλε ἕνα περίφημον διά τήν ἐπινόησιν,
ἀλλ' ἄγνωστον εἰς τοὺς Ἱερούς Κανό-
νας καί ἄρα ἀνύπαρκτον κατ' οὐσίαν
ἐφεύρημα: ὅι τρεῖς Μητροπολῖται, δι'
ῶν ἐνήργησαν πράξεις, ἔθεντο ἐαυ-
τούς ἐκτός Ἐκκλησίας!" Τό πρωτό-
τυπον τοῦτο καί ἄγνωστον, ὡς προ-
ανεφέρθη εἰς τοὺς Ἱερούς Κανόνες
ἐφεύρημα ἤχθη πρός ἐπικύρωσιν, ὡς
ἔδει ἄλλωστε, ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνό-
δου τῆς Ἱεραρχίας. Ἐκεῖ ὁμως ὄχι μό-
νον δέν ἐπεκυρώθη, ἀλλά τούναντίον
ἔτυχε δυσμενεστάτης κριτικῆς καί κατ'
οὐσίαν ἀπερρίφθη!».

Στό ἴδιο μοτίβο ἦταν καί ἡ ἀντίδραση
τοῦ Πειραιῶς Καλλινίκου. Στίς 12 Ἀ-
πριλίου 1994 ἔστειλε ἔντονη διαμαρ-
τυρία πρός τόν Πρόεδρο τῆς Δημο-
κρατίας Καραμανλή: «Ἐξοχώτατε,... τό
πρόσχημα τοῦ δῆθεν ἐπιτιμίου κατά
τῶν Μητροπολιτῶν, στερεῖται κανο-
νικότητος καί νομιμότητος. Οὔτε οἱ
Ἱεροί Κανόνες, οὔτε οἱ ἐκκλησιαστικοί
Νόμοι, προβλέπουν ἕνα τέτοιο ἐπιτίμιο
δί' ἀρχιερεῖς...».

Τά ὁμαδικά πυρά ὅλων τῶν Μη-
τροπολιτῶν τῆς «Χρυσοπηγῆς» ἐστιά-

ζονταν στο άντικανονικό και παράνομο «ἐπιτίμιο τῆς ἀκοινωνησίας». Ὅλοι συμφωνοῦσαν, πὼς ἦταν πράξη σκοπιμότητας, πού ἐξέθετε τὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας. Πὼς δὲ δικαιολογεῖ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν Μητροπολιτῶν ἀπὸ τῆς ἔδρας τους. Καί, πὼς δὲ νομιμοποιεῖ τὴ Σύνοδο, νὰ σπρώξει, ἀπὸ ἄλλη δίοδο, νέους Μητροπολίτες στὶς θέσεις αὐτές.

Τό βαρομετρικὸ ἄλλαξε ἀπότομα, ὅταν διαπιστώθηκε, πὼς ὁ Σεραφεῖμ, χωρὶς νὰ λογαριάζει Ἱερούς Κανόνες καὶ Νόμους, ἔκανε τοὺς ὑπολογισμούς του, γιὰ νὰ ἐξοντώσει τοὺς ἀνεπιθύμητους Μητροπολίτες Λαρίσης καὶ Ἀττικῆς καὶ νὰ ἐγκαταστήσει τὰ πρόσωπα τῆς εὐνοιάς του στὶς πλασματικά κενές ἔδρες. Ἡ «Χρυσοπηγή», οἱ τρεῖς ἀδελφοί, ὁ Πειραιῶς Καλλίνικος, ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος καὶ ὁ Καλαβρύτων Ἀμβρόσιος, ἀνασκουμπώθηκαν, γιὰ νὰ προβάλουν, ὡς τὸν ἀξίότερο καὶ ἱκανότερο, γιὰ τὴ Μητρόπολη Ἀττικῆς, τὸν Παντελεήμονα Μπεζενίτη, τὸ σημερινὸ ἥρωα τοῦ σκανδάλου τῆς ὁμοφυλοφιλίας.

Ἰδιαίτερα, ἀπὸ τὴ στιγμή, πού ὁ Σεραφεῖμ ἔστειλε προσκλήσεις στὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοὺς κάλεσε σὲ Συνέλευση, μέ ἀποκλειστικὸ θέμα τὴν ἐκλογή Μητροπολιτῶν, οἱ τρεῖς τῆς «Χρυσοπηγῆς» ἠλεκτρίστηκαν καὶ στρατεύτηκαν στὴν προβολὴ τοῦ Μπεζενίτη γιὰ τὴν ἔδρα τῆς Ἀττικῆς. Ἄλλοτε μέ ὑποσχέσεις καὶ ἄλλοτε μέ ἐπισήμανση τοῦ κινδύνου νὰ καταλάβει τὴ Μητρόπολη Ἀττικῆς πρόσωπο, πού ὁραματιζόταν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἐκλογή αὐτὴ ὡς ἐφαλτήριο γιὰ τὴν κατάληψη

τοῦ θρόνου τῶν Ἀθηνῶν, ἔπειθαν κάποιους συνεπισκόπους τοὺς ψηφοφόρους, νὰ ρίξουν στὴν κάλπη ψηφοδέλτιο μέ τὸ ὄνομα τοῦ Μπεζενίτη.

Φαίνεται, ὅμως, ὅτι τὰ κουκιά-ψηφοί, πού ἐξασφάλισαν, δέν ἦταν ἀρκετά, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴ μετάθεση Μπεζενίτη. Καί, γιὰ τὸ λόγο αὐτό, σοφίστηκαν νὰ καταφύγουν σὲ πράξεις δολιότητας.

Μιά μέρα πρὶν γίνῃ ἡ ἐπίμαχη ἐκλογή, τὸ ἀπόγευμα τῆς 24ης Μαΐου 1994, ὁ Πειραιῶς Καλλίνικος, ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος καὶ ὁ Σερρῶν Μάξιμος ὀργάνωσαν μιὰ μυστικὴ σύσκεψη στὴ Μητρόπολη Πειραιῶς. Κάτι, πού στὴ γλώσσα τῶν Ἱερῶν Κανόνων λέγεται «τυρεία» καὶ πού κρίνεται αὐστηρά καὶ καταδικάζεται μέ βαρεῖα ἐπιτίμια. Καλεσμένοι ἦταν κάποιοι πρεσβύτεροι ἀρχιερεῖς, οἱ γνωστοί μέ τὸ προσωνύμιο «Ἱερωνυμικοί», πού παραμένουν πάντοτε προσηλωμένοι στὴν Πατερικὴ εὐταξία καὶ στοὺς Ἱερούς Κανόνες καὶ ἀρνοῦνται νὰ θεσμοθετήσουν μέ τὴν ψῆφο τοὺς τὴν ἀντικανονικὴ τακτικὴ τῶν ἐπισκοπικῶν μεταθέσεων. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν βαρεῖα καὶ πιεστικὴ. Οἱ τρεῖς προσπάθησαν νὰ τοὺς περάσουν ἀπὸ πλύση ἐγκεφάλου. Ὑποστήριξαν, πὼς ἡ μετάθεση τοῦ Μπεζενίτη ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο στὴν Ἀττικὴ εἶναι μονόδρομος. Γιατί, διαφορετικά, οἱ ἐξελίξεις θὰ εἶναι καταλυτικές. Καί, ταυτόχρονα, ἔδωσαν λόγο τιμῆς, ὅτι αὐτοὶ ἔχουν ἐξασφαλίσῃ τὴ συγκατάθεση τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἱεραρχίας γιὰ τὴν ὀριστικὴ ἐπίλυση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος, πού σέρνεται δεκαετίες ὀλόκληρες, ἔτσι, ὥστε νὰ ἀποκατασταθεῖ ἡ κανονικὴ τάξη στοὺς κόλπους τῆς

ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ
ΜΠΕΖΕΝΙΤΗ

ΤΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ
ΤΗΣ ΕΥΝΟΙΑΣ

Ὁ Μακαριώτατος
μέ τόν
Σεβ. Ν. Ἰωνίας
κ. Κωνσταντῖνο
καί τόν Σεβ.
Ποιμενάρχη μας
κατά τό ἑορταστικό
γεῦμα τῶν
ὀνομαστηρίων του

Ὁ Μακαριώτατος
προσέρχεται
γιά νά εὐχηθῇ
στόν ἑορτάζοντα
Ποιμενάρχη μας

Ὁ Μακαριώτατος
Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν
μέ τόν Σεβ.
Μητροπολίτη μας
καί τόν Σεβ.
Μητροπολίτη
Πειραιῶς
κ. Καλλίνικο
κατά τήν δεξίωση
γιά τά ὀνομαστήρια
τοῦ τελευταίου
(29/8).

Ἱεραρχίας καί νά εἰρηνεύσουν οἱ προβληματισμένες συνειδήσεις τοῦ πληρώματος.

Οἱ καλεσμένοι Ἱεράρχες εἶχαν τίς ἀντιρρήσεις τους. Οὔτε τό «μεταθετό» μπορούσαν νά ἀποδεχτοῦν. Οὔτε ἀποδεχόταν ἡ συνειδήσή τους τήν ἀλυσίδα τῶν συνωμοτικῶν πράξεων τοῦ Σεραφεῖμ καί Συνοδικῶν Πράξεων καί τίς ἀντικανονικές ἀπομακρύνσεις τῶν κανονικῶν καί νόμιμων Μητροπολιτῶν ἀπό τίς δύο Μητροπόλεις, τῆς Λάρισας καί τῆς Ἀττικῆς. Ἀλλά ὁ Πειραιῶς Καλλίνικος, ὁ Δημητριάδος Χριστόδουλος καί ὁ φίλος(!) τους Σερρῶν Μάξιμος διαβεβαίωναν, ὅτι τό ἐπόμενο πρωΐ θά ξεκινοῦσε μιά καινούργια ἐποχή, ἀφοῦ ἡ πληγή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θά ἐκλείνε ὀριστικά. Ὁ Μητροπολίτης Θεολόγος θά ἀνελάμβανε ἐπίσημα τά καθήκοντά του στήν πολύπαθη Λάρισα καί ὁ Νικόδημος στήν Ἀττική.

Ἡ σύσκεψη τέλειωσε ἀργά τό βράδυ. Λίγο πρίν τά μεσάνυχτα. Καί οἱ ἀδελφοί τῆς «Χρυσοπηγῆς», ἐπειδή φοβήθηκαν, ὅτι κάποιος ἀπό τούς γεροντότερους συνιεράρχες τους, κινδύνευε νά ἀλλάξει γνώμη, ἄν ἡ οἰκογένεια, πού τόν φιλοξενοῦσε στήν Ἀθήνα, μάθαινε αὐτά, πού συνέβηκαν στόν Πειραιά, μεθόδεψαν τή διανυκτέρευση του σέ ἄλλη στέγη. Πολύ μακριά. Σέ περιβάλλον, πού δέ θά τολμοῦσε νά ρωτήσει τό γέροντα Ἱεράρχη γιά τό περιεχόμενο τῆς συνάντησης.

Αὕτη ἦταν ἡ πρώτη φάση τῆς δόλιας σκηνοθεσίας. Καθαρή ἀπάτη. Εὐνοια πρὸς τόν Μητροπολίτη, πού οἱ συνάδελφοί του τόν δακτυλοδεικτοῦσαν καί τόν σχολίαζαν μέ εἰδικῆς ἀπόχρωσης σχόλια. Καί περιφρόνηση πρὸς τούς Ἱερούς Κανόνες, πού ἐκλείναν τό

δρόμο γιά τήν ὁποιαδήποτε προσπάθεια μετάθεσης τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη στή Μητρόπολη Ἀττικῆς.

Τήν ἐπόμενη μέρα πραγματοποιήθηκε τό δεύτερο Κανονικό ἔγκλημα, πού ἀποτελεῖ, ταυτόχρονα, καί τόλμημα συνειδησιακῆς σκλήρυνσης. Ὁ Παντελεήμων Μπεζενίτης μετατέθηκε ἀπό τή Ζάκυνθο στήν Ἀττική, ἀφοῦ πλαστογραφήθηκαν ψηφοδέλτια, γιά νά συμπληρωθεῖ ἡ ἀπαραίτητη πλειοψηφία.

Ἀρχιερατικοί κύκλοι, πού μετεῖχαν στήν ἐκλογή αὕτη, ψιθυρίζαν στούς Συνοδικούς διαδρόμους, πῶς ἡ ψηφοφορία ἦταν ἄκυρη, γιατί δέν συγκέντρωσε τήν πλειοψηφία, πού ἀπαιτεῖ ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δηλαδή τῶν 49 ψήφων. Γιά τήν πρόκριση τοῦ συστήματος τῆς μετάθεσης ψήφισαν μόνο 43 Ἱεράρχες. Καί ἀπό κεῖ καί πέρα ἔγινε ἡ νοθεία.

Ἡ ἔρευνα τῶν ψηφοδελτίων ἔδωσε τά ἐξῆς ἀναντίρρητα στοιχεῖα.

Ἐνα ψηφοδέλτιο εἶναι πέρα γιά πέρα ἄκυρο. Κάτω ἀπό τή στήλη «Δι' ἐκλογῆς» εἶναι γραμμένο ἕνα «ΝΑΙ». Καί, μέ ἄλλο μπίκ εἶναι σβησμένο αὐτό τό «ΝΑΙ» καί εἶναι γραμμένο ἕνα ἄλλο «ΝΑΙ» στή στήλη «Διά καταστάσεως».

Ἡ γραφολογική διερεύνηση αὐτοῦ τοῦ ψηφοδελτίου ἀπέδειξε, ὅτι τό δεύτερο «ΝΑΙ» εἶναι γραμμένο ἀπό ἄλλο χέρι καί μέ ἄλλο μπίκ. Αὐτό σημαίνει, ὅτι κάποιος παράγοντας (ὄχι ὁ Μητροπολίτης, πού ἔγραψε τό πρῶτο «ΝΑΙ») πλαστογράφησε τή θέληση τοῦ ψηφοφόρου συναδέλφου του, γιά νά συμπληρώσει τόν ἀπαιτούμενο ἀριθμό

των 49 ψηφοδελτίων. Ή πλαστογραφία, όχι στή μεγαλοπρέπειά της, αλλά στήν απέχθειά της, είναι όλοφάνερη.

Δυό άλλα ψηφοδέλτια είναι γραμμένα από τό 'ίδιο χέρι καί μέ τόν 'ίδιο χαρακτήρα. Ό άρχιερατικός αυτός γραφικός χαρακτήρας, ιδιότυπος καί γνωστός σέ εύρύτατο κύκλο, είναι τοῦ Χριστόδουλου. Νάι, ό κ. Χριστόδουλος

Ίεραρχίας τῆς 12ης Ίανουαρίου 2001. Άποκλειστικό θέμα αὐτῆς τῆς Συνέλευσης ἦταν ἡ ἐκλογή νέων Μητροπολιτῶν. Καί λίγο προτοῦ ἀρχίσει ἡ ψηφοφορία, ό κ. Χρυσόστομος ἀπευθύνθηκε στόν πρόεδρο Χριστόδουλο καί τοῦ εἶπε: «Μακαριώτατε, γιά τή διαφάνεια στήν καταμέτρηση τῶν ψηφοδελτίων, προτείνω τό σῶμα τῆς Ίεραρχίας δι΄

Ψ Η Φ Ο Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ν			Ψ Η Φ Ο Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ν		
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Α Τ Τ Ι Κ Η Σ			ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Α Τ Τ Ι Κ Η Σ		
ΔΙ ΕΚΛΟΓΗΣ	ΔΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ	ΛΕΥΚΗ	ΔΙ ΕΚΛΟΓΗΣ	ΔΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ	ΛΕΥΚΗ
	Διά 2429- 5246 εως			Διά 2429- 7257 εως	

Δυό ψηφοδέλτια, μέ τό γραφικό χαρακτήρα τοῦ τότε Δημητριάδος καί τώρα Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, πού ἀνοίξαν τό δρόμο γιά τή μετάθεση τοῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη στήν Ἀττική.

πλαστογράφησε τή θέληση κάποιου Ίεράρχη καί ἔγραψε αὐτός στό ξένο ψηφοδέλτιο τή δική του προτίμηση.

Τέσσερα άλλα ψηφοδέλτια είναι γραμμένα καί αὐτά μέ τό 'ίδιο χέρι καί φαίνονται νά συγγενεύουν μέ τή γραφή τῶν πρώτων, δηλαδή μέ τό γραφικό χαρακτήρα τοῦ κ. Χριστόδουλου.

Ό Μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος, πού ἦταν ό δεύτερος ἐνδιαφερόμενος γιά τή Μητρόπολη αὐτή, ἔφερε τό τόλμημα τῆς πλαστογραφίας στήν ἐπικαιρότητα, μέ δριμύτατη παρέμβασή του, ὕστερα ἀπό ἐπτά ὁλόκληρα χρόνια, κατά τή Συνέλευση τῆς

ἐκλογῆς νά ὀρίσει *τρεις* Μητροπολίτας ὡς Ἐφορευτική Ἐπιτροπή τῶν ἀρχιερατικῶν ἐκλογῶν.

Ή πρόταση αὐτή ἐκνεύρισε τόν κ. Χριστόδουλο. Ἔφερνε μπροστά του τήν αἰσχρή πράξη τῆς πλαστογραφίας, πού εἶχε μεθοδέψει ό 'ίδιος πρίν ἐπτά χρόνια, γιά νά εὐνοήσει καί νά ἀναβαθμίσει τό φίλο του Μπεζενίτη. Σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τοῦ Μητροπολίτη Θηβῶν Ίερωνύμου, πού δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Καθημερινή» τῆς 21ης Ίανουαρίου 2001, «Ό Ἀρχιεπίσκοπος ἀντέδρασε ἐκνευρισμένος, ὑπερασπιζόμενος τήν ἐντιμότητά του, ἀποκα-

λύπτοντας μάλιστα ότι τέτοιες λαθροχειρίες έγινοντο σέ άλλες έποχές, γιά νά είσπράξει όμως τήν άνταπάντηση του ίδιου Μητροπολίτου. *“Δέν μπορεΐτε, Μακαριώτατε, σεις νά ίσχυριζεσθε αύτά, όταν ό Ίδιος μέ τό χέρι σας συμπληρώσατε πέντε ψηφοδέλτια γιά νά έπιτευχθεΐ ή μετάθεση του νυν Μητροπολίτου Άττικης”*.

Ή άνταπάντηση αύτή, πού δέν τόλμησε νά τήν άντιμετωπίσει ό Άρχιεπίσκοπος, έπισημοποιεΐ τήν άποψη, ότι ή πλαστογραφία Χριστόδουλου δέν περιοριζόταν στό Ξνα ψηφοδέλτιο, αλλά σκαρφάλωνε στον άριθμό των πέντε ψηφοδελτίων. Κάλυπτε, δηλαδή, όλο τό ένδιάμεσο κενό. Συμπλήρωνε τον άριθμό των ψηφοδελτίων, πού ήταν άπαραίτητος γιά τή μετάθεση Μπεζενίτη.

Τώρα, γιά τήν ήθική ποιότητα αύτης της πράξης, επί Ξξι όλόκληρα χρόνια, δέν γίνεται λόγος. Ό δράστης προσπαθεΐ νά άπωθήσει τό θέμα, όταν φτάνει στην έπικαιρότητα. Οί συνένοχοι Ίεράρχες, μέλη της «Χρυσοπηγής», προσποιοϋνται τούς άνίδεους. Καί οί πολλοί, εκείνοι, πού είδαν τήν ψήφους νά φαλκιδεύεται άπό τήν πλαστογραφία Χριστόδουλου, άπλως τό σιγοψιθυρίζουν. Δέν τολμοϋν νά τό καταγγείλουν μέ γενναία παρέμβαση καί νά ζητήσουν νά καταλογιστοϋν εύθυνες.

Δέν μπορεΐ κανείς νά βάλει τό χέρι στην καρδιά καί νά καταθέσει ύπεύθυνη γνώμη, πού νά έρμηνεύει τό φαινόμενο της ένοχης πλοκής της εϋνοιας Χριστόδουλου προς τον Μπεζενίτη. *«Προσελεύσεται άνθρωπος καί καρδιά βαθεία»* (Ψαλμ. Ξγ΄ 7β). Όστόσο, αυτό τό μυστήριο της στενής φιλίας καί τό

θράσος, πού έκχειλίζει στην άνέντιμη πράξη της πλαστογραφίας, άποτελοϋν προκλήσεις στις συνειδήσεις των πιστών μελών της Έκκλησίας καί έρωτηματικά γιά τον έρευνητή της ιστορίας.

Γιά νά ολοκληρωθεΐ, όμως, ή εικόνα, γιά νά συμπληρωθεΐ τό ψυχολόγημα του σημερινού προκαθημένου, πρέπει νά καταστρωθοϋν καί τά στοιχεΐα της εϋνοιας, πού ακολουθήσαν εκείνη τή σκοτεινή μεθόδευση. Πρέπει νά γίνει γνωστή ή άγαπητική συμπόρευση κατά τά τέσσερα χρόνια της άρχιεπισκοπικής ήγεμονίας Χριστόδουλου. Ή τιμή καί ή προβολή, πού προσφέρθηκαν άφειδώλευτα στό σκεϋος της άδιαντροπιάς. Οί πολλές άρμοδιότητες, πού του έμπιστεύτηκε ό φίλος του, ό ύμνητής της άξιοκρατίας καί λειτουργός της άναξιοκρατίας Χριστόδουλος. Ή άνακήρυξη του σέ άμεσο καί έμπιστο συνεργάτη. Ή κατάταξη του στον κύκλο του άρχιεπισκοπικού περιβάλλοντος.

Κανένas άπό τούς 80 Μητροπολίτες της Έκκλησίας της Ελλάδος δέν προβλήθηκε, μέ πρωτοβουλία του προκαθημένου, όσο ό Μπεζενίτης.

Ό προκάτοχος Άρχιεπίσκοπος Σεραφείμ, άν καί τον είχε άνυψώσει σέ Μητροπολίτη Ζακύνθου, ύποκύπτοντας στις πιεστικές προτάσεις των στυλοβατών του, άπέφευγε νά τον χρησιμοποιήσει σέ πόστα έπιτελικά καί νά τον προβάλει ως ήγετικό στέλεχος μέ έμπνευση καί άποφασιστικότητα. Καί αυτό, γιατί φοβόταν, ότι ή προβολή θά πυροδοτοϋσε τό σκάνδαλο. Τον είχε παρατημένο στη σκιά καί στην πε-

ριφρόρηση. Καί, τό μόνο, πού ἔκανε, ἦταν νά δακτυλοδεικεῖ, ἀπό καιρό σέ καιρό, τήν ἰδιοτυπία του.

Ὁ Χριστόδουλος, ἀφοῦ τόν εἶχε ἀνυψώσει σέ Μητροπολίτη Ἀττικῆς μέ κομπίνες καί μέ πλαστογραφίες, τόν προώθησε, ὅταν ἔπιασε στό χέρι τήν ἀρχιεπισκοπική σφραγίδα, στήν πρώτη γραμμή τῶν ἐπιτελῶν. Στή διάταξη τῶν σημαιοφόρων. Καί τοῦ ἀνέθεσε πολλές καί ὑπεύθυνες ἀρμοδιότητες. Λειτουργήσε ἡ φιλία; Ἐπηρέασε ἡ ἰδιοτυπία; Ἡ, ἡ ἀνεξήγητη προβολή τοῦ Μπεζενίτη ὑποδείχτηκε ἀπό τοὺς ὑποπτους θαλάμους τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ παρασκηνίου;

Τό γεγονός εἶναι, ὅτι, στό διάστημα τῆς τετραετίας, ὁ Μπεζενίτης ἔγινε παράγοντας!!!

Ἀντιγράφω ἀπό τά ἐπίσημα Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίς τιμητικές ἀρμοδιότητες, πού πρόσφερε ὁ κ. Χριστόδουλος στό φίλο Μπεζενίτη.

1. Εἶναι μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

2. Εἶναι, ταυτόχρονα, μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων (Κανονισμός 99/1998).

3. Εἶναι, ἀκόμα, μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κανονισμός 134/1999).

4. Ἐκτός ἀπό αὐτές τίς ἰδιότητες, ἔχει καί κάποια ἄλλη, ἰδιαίτερα τιμητική. Εἶναι ἀναπληρωτής Πρόεδρος τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δηλαδή ἀναπληρώνει τόν κ. Χριστόδουλο.

5. Τήν ἐποχή, κατά τήν ὁποία τὰ ἑλληνικά Ταχυδρομεῖα διακινοῦσαν τίς

ρόζ κασέτες πρὸς τό γραφεῖο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ κ. Χριστόδουλος βρῆκε τό θάρρος νά προτείνει τόν Παντελεήμονα Μπεζενίτη καί γιὰ τή θέση τοῦ Προέδρου τῆς νεοσύστατης Ἑταιρείας διαχείρισης τῶν Κρατικῶν καί τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπιχορηγήσεων, πού τήν ἀρνήθηκε ὁ πρεσβύτερος καί πρωτοσυγκελλεύων Θωμᾶς Συνοδινός.

6. Σά νά μὴν ἔφταναν ὅλα αὐτά, κατὰ μήνα Μάρτιο τοῦ 2002, δηλαδή, σέ χρονική περίοδο, πού κυκλοφοροῦσαν πιά οἱ κασέτες, ὁ κ. Μπεζενίτης, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ κ. Χριστόδουλου, πῆγαινε στή Ρώμη, ἐπικεφαλῆς Ἐπιτροπῆς, γιὰ νά ἐπισκεφθεῖ τόν Πάπα καί τὰ ὀργανωτικά κλιμάκια του Βατικανοῦ καί νά συζητήσει μαζί τους τίς δυνατότητες συνεργασίας σέ κοινωνικά καί πολιτιστικά θέματα. Ἡ παρουσία του ἐκεῖ ἦταν παρουσία βιτρίνας, εἰδικῶν προδιαγραφῶν...

Καί, μετὰ τήν ἐπιστροφή, ὁ φίλος Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δέν παρέλειψε νά τοῦ στείλει, μέ Συνοδική ἔγκριση, τόν ἔπαινο καί τήν εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τό δείγμα γραφῆς τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων, πού ἐμφάνισε ὁ Μπεζενίτης στό ἐπίσημο κέντρο τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ.

Σημαδιακό τό κείμενο. Τό καταχωρῶ, γιὰ νά γίνει γνωστή ἡ διάσταση καί ἡ ποιότητα τῆς εὐνοίας Χριστόδουλου.

«Πρὸς

Τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα

Εἰς Κηφισίαν.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνό-

δου τῆς 5ης ὁδεύοντος μηνός Ἀπριλίου ἐ. ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν(*), ὅπως ἐκφράση τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἀλλὰ καὶ τὰς ἐγκαρδίους συγχαρητηρίου Αὐτῆς εὐχὰς τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι διὰ τὴν πολύτιμον συμβολὴν αὐτῆς ὡς Προέδρου τῆς Ἀντιπροσωπειᾶς τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐν Βατικανῷ ἱστορικὴν ἐπαφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μετ' ἐκπροσώπων τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς συζήτησιν κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, βιοηθικῶν κ. ἄ. θεμάτων κοινοῦ προβληματισμοῦ ἀφορῶντων εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑνωμένης Εὐρώπης, ἀπὸ 8ης ἕως 13ης μηνός Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ἰδιαίτερώς ἐκτιμῶντες τοὺς κόπους, οὓς κατεβάλετε καὶ τὸν ζῆλον μετὰ τοῦ ὁποίου εἰργάσθητε ἐπιθυμοῦμεν ὅπως ἐκφράσωμεν τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι τὸν δίκαιον ἔπαινον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τὴν εὐαρέσκειαν Αὐτῆς, εὐχόμενοι πᾶσαν ἐκ Θεοῦ εὐλογίαν ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ὑπευθύνου

(*) Ἡ ἄσυνταξία τῆς παραγράφου αὐτῆς ἀποτελεῖ ἀντιγραφὴ ἀπὸ τοῦ κείμενου, ποὺ δημοσίευσεν ὁ Παντελεήμονας Μπεζενίτης.

αὐτῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίας.

Ἐπὶ δέ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὕμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης».

+ Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Πιστεύω, ὅτι ὅποιος φυλλομετράει αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ χρονικὸ καὶ ὅποιος ἐγγίζει τὸ δάκτυλο στὴ διαπλοκὴ τῆς εὐνοίας καὶ τῆς δολιότητος, θά νοιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ σηκώσει τὰ χέρια ψηλά καὶ νὰ φωνάξει, μέ ἔκδηλο τὸν τόνο τῆς ἀπελπισίας: «ποῦ καταντήσαμε! Ποιά πρόσωπα κρατοῦν στὰ βρώμικα χέρια τοὺς τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια τῆς φυλῆς! Καὶ ποιοὶ στέκονται σὲ διαδοχὴ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας».

Ἰκετεύσετε, ἀδελφοί μου, μέ κραυγὴ πόνου καὶ μέ θερμὴ πίστη, νὰ σώσει ὁ Θεὸς τὴν Κιβωτὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸ τῆς χυδαιότητος καὶ τῆς σκοπιμότητος.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

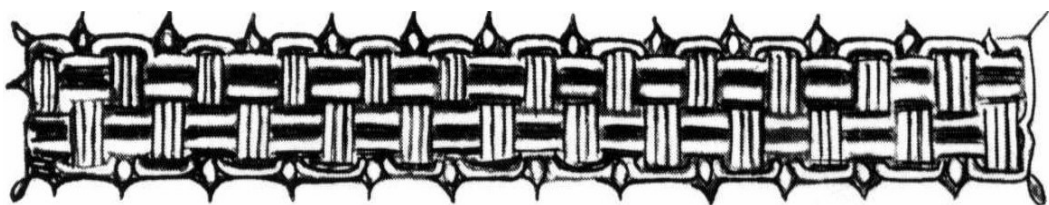
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἀνακηρύχτηκε ἐπίτιμος διδάκτορας στοῦ Πανεπιστήμιου τοῦ Βόλου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος θά ἀνακηρυχθεῖ ἐπίτιμος διδάκτορας στὰ Πανεπιστήμια τῆς Ἀττικῆς, τῆς Κεντρικῆς Θεσσαλίας καὶ τοῦ Διδυμοτέχου.

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ

ἔ πρωτοσέλιδο τῆς ἐφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ» καταγράφονται ὑπὸ τὸν τίτλο «Αὐτοκριτική» δηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πού ἐγιναν μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς διοργάνωσης στὴν Ἀθήνα τὸν περασμένο Μάιο συνεδρίου τῆς «Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως» μὲ τὴ συμμετοχὴ 840 νέων ἀπ' ὅλη τὴ χώρα. Ἀναφέρεται λοιπόν, κατὰ λέξη, στὸ σχετικὸ δημοσίευμα:

«Ἀπευθυνόμενος σὲ αὐτούς, τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος τόνισε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς: "Τὸ ὅτι σὲ πολλές περιπτώσεις προτιμήσαμε νὰ σιωπήσουμε ἐνώπιον φαινομένων κοινωνικῆς ἔκπτωσης, εἶναι δική μας εὐθύνη. Τὸ ὅτι δὲν κατορθώσαμε νὰ σᾶς πείσουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τρόπος ζωῆς χωρὶς ἐτικέτες καὶ ὅτι ἡ πίστις δὲν εἶναι σύστημα ἰδεῶν ἀλλὰ ἐπίπονη ἀσκητικὴ σχέση, εἶναι δικό μας ἀμάρτημα. Τὸ ὅτι ἀνεχτήκαμε νὰ γίνεται ἡ Ἐκκλησία ἐνίοτε κέντρο κοσμικῆς ἐξουσίας, εἶναι δική μας ντροπὴ. Τὸ ὅτι δὲν ἀντισταθήκαμε ὅσο ἔπρεπε στὸν πειρασμὸ τῆς ἐκκοσμίκευσης εἶναι δική μας τραγωδία».

Καταλογίζει εὐθύνη ὁ Μακαριώτατος στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, γιατί σὲ πολλές περιπτώσεις σιωπῆσε ἐνώπιον «φαινομένων κοινωνικῆς ἔκπτωσης», χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὰ ἐξειδικεύει περαιτέρω, μένοντας στὴν παραπάνω γενικόλογη ἀναφορά του. Καὶ εὐλογα τίθεται τὸ ἐρώτημα: Γιατί; Ποιὸς ἦταν ὁ λόγος καὶ ἡ αἰτία τῆς παθητικῆς ἀντιμετώπισης αὐτῶν τῶν «φαινομένων» μὲ τὴ σιωπὴ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας; Μήπως γιατί εἶχε τὴν αἴσθηση ἡ διοίκησή της ὅτι δὲν διέθετε τὸ ἀπαραίτητο κύρος ἢ τὸ ἀπαιτούμενο σθένος καὶ θὰ κινδύνευε νὰ μὴ γίνεи ἀποδεκτὸς ἀπὸ τὸ λαὸ ὁ παρεμβατικὸς της λόγος; Μήπως γιατί δὲν εἶχε τὴ θέληση καὶ προτίμησε τὴν προσφιλὴ της τακτικὴ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἀπραξίας; Μήπως γιατί ἐγγενεῖς δυσχέρειες καὶ ἄλλες ἰδιαιτερότητες ἢ ἐσωτερικὲς προστριβὲς δὲν τῆς ἄνοιγαν τοὺς ὀρίζοντες, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ δεῖ μὲ καθαροὺς ὀφθαλμούς, πέρα ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸ της χωρὸ, καὶ τὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ; Ὁ Μακαριώτατος θέτει τὸ πρόβλημα ἐντελῶς ἀόριστα καὶ ἀφηρημένα, χωρὶς καμμιά ἀναφορά στὰ αἰτία καὶ τὰ προσκόμματα. Καὶ παρόλα αὐτὰ ἐπισημαίνει γενικὰ καὶ ἀφοριστικὰ τὴν εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας.

Προσθέτει στή συνέχεια ὁ Μακαριώτατος, ἀπευθυνόμενος στοὺς νέους τῆς πατρίδας μας, ὅτι δὲν κατορθώσαμε νὰ σᾶς πείσουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι «τρόπος ζωῆς» καὶ ἡ πίστη εἶναι «ἐπίπονη ἀσκητική σχέση». Ἡ ἀρνητική αὐτὴ διαπίστωση εἶναι πράγματι τραγική καὶ θλιβερή. Ὁ ἴδιος μάλιστα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς χαρακτηρίζει «δικό μας ἁμάρτημα». Σταματᾷ ὁμως ἐδῶ. Δὲν προχωρεῖ καὶ πάλι στὴν ἀνατομία καὶ στὴν παθολογία τοῦ ζητήματος. Δὲν ἀναφέρει οὔτε κἂν θίγει τὰ σοβαρότατα ἐκεῖνα προβλήματα ποὺ συγκλόνισαν στὸ παρελθὸν καὶ συγκλονίζουν καὶ σήμερα, στίς ἡμέρες μας, τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ εἶναι αὐτὰ τὰ πάσης φύσεως σκάνδαλα καὶ οἱ ιδιόρρυθμες συμπεριφορὲς κληρικῶν μας, καὶ μάλιστα καὶ ἀνωτάτων, ποὺ βλέπουν τόσο συχνά, ἰδιαίτερα τὸν τελευταῖο καιρό, τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας ἀπὸ τὰ ἠλεκτρονικὰ καὶ τὰ ἔντυπα μέσα ἐνημέρωσης. Καὶ προβάλλονται ἀκόμη καὶ μέσα ἀπὸ τίς δηλώσεις καὶ τίς ἀντεγκλήσεις καὶ τῶν ιδίων τῶν Ἱεραρχῶν μας. Μπροστὰ σ' αὐτὲς τίς θλιβερὲς καταστάσεις, ποὺ εἶναι ἔξω καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸν «τρόπο ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας» καὶ ἀπὸ τὴν «ἀσκητική σχέση», ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, ἡ παρελθοῦσα ἀλλὰ καὶ ἡ παρούσα, παραμένει ἀνεξήγητα ἄπραγη καὶ ἀδιάφορη.

Καὶ τέλος ὁ Μακαριώτατος χαρακτηρίζει (καὶ ὀρθῶς) ἀφενὸς «ἐντροπὴ» το ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει καταστεῖ κέντρο κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ ἀφετέρου ὡς «τραγωδία» τὴ μὴ ἀντίσταση στὸν πειρασμὸ τῆς «ἐκκοσμίκευσης». Βα-

ρειὲς οἱ λέξεις καὶ βαρύτερες οἱ διαπιστώσεις. Καὶ ἐδῶ ἡ σιωπὴ εἶναι χαρακτηριστική. Σὲ ποιά ἀπὸ τὰ τόσα πολλὰ αἷτια, τὰ ὁποῖα παρασιώπησε ὁ Μακαριώτατος, νὰ ἐντοπίσουμε καὶ νὰ ἐστιᾶσουμε τίς ἀναφορὲς μας; Στίς διαπλοκὲς καὶ στὸ συγχρωτισμὸ μὲ τὰ κέντρα τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας; Στὴν τήρηση τακτικῶν καὶ μεθόδων κοσμικῆς νοοτροπίας; Στὴν ἑλλειψη σοβαροῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ θεολογικοῦ λόγου καὶ στὴν ἀνάπτυξη δι-αλεκτικῆς δίκην κοσμικῶν ἀρχόντων; Στὸ χαρακτηρισμὸ ἐπίσημα καὶ ἀνεπίσημα ὡς «φονταμενταλιστῶν» ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, μὲ αἴσθημα εὐθύνης καὶ ὄχι ἀπὸ προσωπικὲς ἐμπάθειες ἢ προσωπικὲς ἐπιδιώξεις (ὅπως ἀρέσκεται σκόπιμα νὰ τοὺς παρουσιάζει ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση), κραυγάζουν, πρὸ τοῦ διαφανομένου καὶ διογκούμενου κινδύνου, μὲ ὅσα μέσα καὶ ὅση δύναμη διαθέτουν, τὸ «ἐπιτέ-λους»; Στίς πολυτελεῖς ἐμφανίσεις καὶ συμπεριφορὲς τῶν ἀνώτατων κληρικῶν, ὥστε νὰ φθάσουμε στὸ ὀριακὸ σημεῖο νὰ ἀπολογούμεθα στὸ ποίμνιο ἀπὸ ἄμβωνος γι' αὐτὲς τίς καταστάσεις; Ἡ μήπως στὴν ἀρχιεπισκοπικὴ προτροπὴ στὴ νεολαία μας μὲ τὸ «ἐλᾶτε ὅπως εἴστε καὶ μὲ τὸ μῖνι καὶ μὲ τὸ σκουλαρίκι» καὶ αὐτὸ κυρίως μὲ τὸ σκοπὸ νὰ τύχουμε τῆς λαϊκῆς ἀποδοχῆς καὶ ἐπιδοκίμασίας;

ΕΠΙΜΕΤΡΟ. Ἦδη ἔχουμε εἰσέλθει στὸ πέμπτο ἔτος ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τῆς ἡγεσίας στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα δὲν εἶναι καθόλου μικρό. Καὶ ἰδοῦ, ἔρχεται σήμερα ὁ Μακαριώτατος νὰ πεῖ στοὺς

Ἀπουσία θάρρους πλησμονή θράσους.

Τό μεγάλο ἐρώτημα, πού πλανιέται καί συζητιέται.

Μῆνες σέρνεται στους Συνοδικούς διαδρόμους καί στά χεῖλη τοῦ ἱερατικοῦ Σώματος τό σκάνδαλο Μπε-ζενίτη. Ἡ εὐαισθησία τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας ἔχει πληγεῖ θανάσιμα. Ἀναγκάζονται νά ἀπολογοῦνται καθημερινά γιά τή χυδαία φρασεολογία καί τήν ἀκόμα χυδαιότερη πρακτική ἐνός ρασοφόρου, πού θέλει νά κρατάει στό χέρι τήν ποιμαντική ράβδο καί νά παριστάνει τόν πνευματικό ἡγέτη. Καί, καθώς προσπαθοῦν νά ἀπολογηθοῦν (καί τί νά ποῦν;), κατεβάζουν τό πρόσωπο ἀπό ντροπή καί τυλίγονται στή θλίψη.

Καί σέ ὅλο αὐτό τό διάστημα, πού ἐγγίζει

τό μισό χρόνο, ὁ προκαθήμενος Χριστόδουλος μήτε ἀντιμετωπίζει δυναμικά τήν πυορροῦσα πληγή, μήτε βγαίνει στή δημόσια σκηνή νά ἐνημερώσει ἢ καί νά παρηγορήσει ἢ, ἀκόμα, καί νά στηρίξει ἐκείνους, πού κλονίζονται καί κόβουν τό δεσμό τους μέ τήν Ἐκκλησία.

Δέ χάθηκε ἀπό τά παράθυρα τῶν τηλεοράσεων, κατά τό διάστημα αὐτό, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἐκεῖνο, πού χάθηκε, εἶναι ἡ ἀπολογία του. Κατά τίς πολλές καί σκληρές ἐμφανίσεις του, ἐξακολουθεῖ νά κατακεραυνώνει ὅλους τοὺς παράγοντες τοῦ δημόσιου βίου, τοὺς πρωτοκλασσάτους καί τοὺς παρακατιανούς. Ἀλλά δέν ἀρθρώνει λόγο γιά τά τρομερά καί ἐκρηκτικά σκάνδαλα τῶν φίλων του καί συλλειτουργῶν του. Σά νά μή συμβαίνει τίποτε πίσω ἀπό τά λαμπροστόλιστα παλάτια τῶν σημερινῶν Ἀρχιερέων. Σά νά μή βρωμαί

νέους μας καί νά ἐπισημάνει γιά τίς παραλείψεις τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας, ὅτι «εἶναι δική μας εὐθύνη», ὅτι «εἶναι δικό μας ἀμάρτημα», ὅτι «εἶναι δική μας ἐντροπή», ὅτι «εἶναι δική μας τραγωδία». Καί σ' αὐτὲς τίς ἐπισημάνσεις του ὁ Μακαριώτατος χρησιμοποιεῖ χρόνο ἐνεστώτα καί ἐγκλιση ὀριστική, πράγμα τὸ ὁποῖο σημαίνει ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ διαπίστωση, ἀποτελεῖ καί προσωπική σημερινή ὁμολογία. Πέντε μάλιστα χρόνια ἀφότου ἀνέλαβε τὸ πηδάλιο τῆς Ἐκκλησίας. Καί αὐτὸ τὸ τελευταῖο προκαλεῖ μελαγχολία καί ἀπογοήτευση. Ἄς προβληματισθοῦμε ὅλοι μας. Καί μάλιστα πολὺ σοβαρά. Καί πρῶτος ἀπ' ὅλους ὁ Μακαριώτατος. Ἐξω καί μακριὰ καί ἀπὸ κοσμικὲς συμπεριφορὲς καί ἀπὸ φθηνὲς κοσμικὲς

προβολές. Καί θὰ πρέπει νά σταματήσουμε κάποτε νά χαρακτηρίζουμε «ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ» μέ τήν κακόηχη καί παρεξηγημένη μοντέρνα λέξη τοῦ «φονταμενταλιστῇ» (γιατί προφανῶς αὐτὸ δίνει τὸ «ἄλλοθι» στὰ δικά μας ἀτοπήματα) ὅλους ἐκείνους πού ζοῦν κοντὰ στήν Ἐκκλησία, ἀγαποῦν τήν Ἐκκλησία, πονοῦν γιά τήν Ἐκκλησία, ἀλλὰ καί ἐλέγχουν μέ αἴσθημα εὐθύνης τίς κακὲς συμπεριφορὲς τῶν Ποιμένων της. Διαφορετικὰ θὰ πρέπει νά δεχθοῦμε ὅτι ὅλα αὐτὰ γίνονται γιά ἓνα καί μόνο σκοπό. Καί αὐτὸς εἶναι νά φανοῦμε ἄρεστοὶ στους ἄλλους καί νά τύχουμε τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ «κόσμου».

ή αὐλή τῆς Ἐκκλησίας. Σά νά μήν ἀκούγονται οἱ πομπές, πού ἀκολουθοῦν τόν ὑπεροπτικό βηματισμό τῶν ἀνθρώπων, πού ἔχουν ἀποστολή καί εὐθύνη νά διδάσκουν μέ τό λόγο καί μέ τό παράδειγμα τήν Εὐαγγελική καθарότητα καί τό ἐξαγιασμένο ἦθος.

Ἄν ἡ σιωπή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐκφράζει ἀπουσία θάρρους, ἀποκαλύπτει πλησμονή θράσους. Γιατί μόνο θράσος φανερώνει ἡ τόλμη νά στιγματίζει ἕνας ἡγέτης τά ἀνομήματα ἐκείνων, πού βρίσκονται μακριά ἀπό τήν ἀκτίνα τῆς εὐθύνης του καί νά σκεπάζει τό βόθρο, πού ξερνάει ἀπό μέσα ἀπό τήν αὐλή του.

Ἐπιβολή σιωπῆς.

Κοντά στόν προκαθήμενο, ὁλόκληρο τό δημοσιογραφικό σύστημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μπῆκε στήν πειθαρχία τῆς σιωπῆς. Ἐκεῖνοι, πού κάθε μέρα ἀκόνιζαν τή γραφίδα τους, γιά νά ὑμνήσουν τόν ἀνεπανάληπτο(!!!) Ἀρχιεπίσκοπο, σφράγισαν τό στόμα τους καί κατέθεσαν τή γραφίδα τους. Δέν εἶπαν λέξη γιά τό σκάνδαλο Μπεζενίτη, πού, ὅταν κανεῖς τό ψάχνει, ἀνακαλύπτει, πῶς εἶναι σκάνδαλο Χριστόδουλου, μιά καί ὁ Χριστόδουλος ἔφτασε σέ πράξεις ἔσχατης προδοσίας τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῆς ἠθικῆς, γιά νά ἐξυπηρετήσει τίς φιλοδοξίες τοῦ φίλου του.

Ἀκόμα καί ὁ πρύτανις τῶν δημοσιογραφικῶν κολάκων, πού θεωρεῖ ὑποχρέωσή του νά κουδουνίσει τοῦλάχιστον μιά φορά τή μέρα τό λιβανιστήρι τῆς κολακείας, νά φλομώσει τόν προϊστάμενό του μέ τόν καπνό τῶν ἐπαίνων καί νά θολώσει, στά μάτια τῶν ἀναγνωστῶν τῆς γνωστῆς ἐφημερίδας, τίς ἀποκρουστικές παραστάσεις τῆς ἐκκοσμίκευσης, πού περιφέρει ὁ σημερινός ἐκκλησιαστικός ἡγεμόνας, ἔκανε καί αὐτός ἀπεργία. Σά νά μήν ὀσφραινόταν τή δυσωδία τοῦ σκανδάλου. Σά νά μήν διάβαζε, στίς λεζάντες τῶν τηλεοπτικῶν εἰκόνων, τίς ἐπιθυμίες καί τά κατορθώματα τοῦ εὐνοημένου ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Μπεζενίτη.

Ἄλλα λόγια ν' ἀγαπιώμαστε.

Ὁ κόλακας δημοσιογράφος, γιά δεκαπέντε ὁλόκληρες μέρες, στιγμάτιζε μόνο τή συμπεριφορά τοῦ Μητροπολίτη Δημητριάδος Ἰγνατίου. Τόν κάκιζε, γιατί δέχτηκε νά ἐπισκεφτεῖ τό Βόλο ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, δίχως τή συγκατάθεση τοῦ κ. Χριστόδουλου. Καί ἐδῶ, πού τά λέμε, τέτοια συγκατάθεση δέν χρειάζοταν, μιά καί ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος εἶναι κυρίαρχος καί ἔχει τό δικαίωμα νά καλεῖ στή Μητρόπολή του ὅποιον θέλει. Ἀλλά ὁ θόρυβος δέν ἀπέβλεπε στή στήριξη τῆς Κανονικῆς τάξης, ἀλλά στόν ἀποπροσανατολισμό τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐπρεπε ὁ λαός νά λησμονήσει τό βόθρο Μπεζενίτη καί νά καθηλώσει τήν προσοχή του στήν ἀταξία(;) τοῦ Δημητριάδος.

Τά ἄλλα σκάνδαλα;

Καί ὅταν ἀναγκάστηκε ὁ κόλακας δημοσιογράφος νά ἐγγίσει τό σκάνδαλο Μπεζενίτη, φρόντισε νά τό ἀπομονώσει. Νά πῆ, πῶς δέν υπάρχουν ἄλλα σκάνδαλα σέ ἐκκρεμότητα.

Καί αὐτό, γιά νά καλύψει τό σκάνδαλο, πού κατακαίει τήν καρδιά τῆς Θεσσαλίας καί κάποια ἄλλα, πού ἀναστατώνουν τήν Πελοπόννησο. Πίστεψε, φαίνεται, πῶς ἅμα δεῖξει αὐτός, πῶς τά ἀγνοεῖ, θά πείσει τό λαό, ὅτι δέν υπάρχουν.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΣ

Διεύθυνση:

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο.